No. ४६२६

Title भविष्योत्तर पुराणे महालक्ष्मी व्रतकथा

Author ✗

Extent ८ पत्राणि Age ✗

Subject पुराणमाहात्म्यादि

महालक्ष्मीव्रतकथा

४६२६

4626
F=8

रांम

॥महालक्ष्मीव्रत॥

॥आंनंदरांम॥

गुरुपंचमी

॥महालक्ष्मीमाहा॥

॥राम॥

रांम

रामचंद्र
रत्न०

॥१२॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वर्ग्यात्तजा भपुत्रायुःसर्वैश्वर्य
सुखप्रदं ॥ व्रतमेकं समाचक्ष्व विचार्य पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ दूर्वा
रत्नतादैत्यैय पव्याप्तात्रिविष्टये ॥ एतादेव व्रतस्यादौ देवेंद्र प्राह नारदं ॥ २ ॥ तस्य
श्रुत्वा ततो वाक्यं स मुनिः प्रत्यभाषत ॥ नारद उवाच ॥ पुरंदर पुरा पूर्वं पुरम
सीत्सुशोभनं ॥ ३ ॥ सणमोसा भवान्नि नियनगरत्नाद्यैर्भूषितैः ॥ यत्रांगनाजु
नापोजमेजतो चनसायवैः ॥ ४ ॥ त्रैलोक्यं स्वर्वमुख्यै देवैः कुसुमसायकैः ॥ च
तुर्वर्गजनियगयत्रं चित्रविभूषणं ॥ ५ ॥ विश्वकर्मा पियद्दीप्त्यै कपयसंनिपं
ष्ठिरः ॥ यत्राभवन्महीपाल मंगलेमं गल्लान्नाखयः ॥ ६ ॥ चित्रदेवी प्रियात्तस्य पु
लोमैजाबन्मनहः ॥ पंन्या तु वो उदेवी मगमहिषी सायग्रास्विनी ॥ ७ ॥ कदाचि

संगतोराज्ञश्चोजदेवीस्तस्यायवानू॥ प्रसादशिखराकारं तस्यपश्चिमेकामपश्य
ता॥८॥ वामाङ्गेकरमहीपालः स्मरन्मेरमुखाम्बुजः॥ चोजदेवीप्रतिप्राहदेत
थोतितदिक्षुरसः॥ (चौं)॥ चंचलाक्षीत वोद्यानकांतिनीदितिनंदन॥९॥ कार
यामितवोद्दिष्टं तन्नोद्यानमकारयेत्॥ नपश्चचतदुद्यानेनानाद्रुमलतान्वि
तं॥ नानारक्तकसंयुक्तं नानाजातिसमाकुलं॥१०॥ नपागत्यमहाकोन्त
तुन्यस्तनभस्यकः॥ पंकशारदद्घनस्याम स्वकुरगद्विपचंचलः॥११॥ दंष्ट्राष
हुंत्रिवद्धकप्रकटयांनोधरद्युति॥१२॥ तद्रुनंतीतिविज्ञाय ससेवोद्या
नपालकः॥१३॥ संभयास्तस्यवतां तमूचुस्तेनृपतेपुरः॥ ततःकुपी
ततोराजाक्रोधाकुलितलोचनः॥ ॥१४॥ वध्यापयदंष्टिए स्तस्यसं

नील

हिदेशगस्यिवजं बलं ।। ततश्चचाल मे पालस्थिगङ्गाजिते गजैः ।।१५।। अ
२ श्वावयन्महीं सर्वां वाजिवृन्दवतां वरं । चालयन्निखिलानौकास्यंदनोद्य
मरुद्गरैः ।।१६।। पतित्रातमहाध्वानैर्दूरस्थ यानीरेवलदिशः ।। ततो गाढस
मारब्धतद्युधानेमरेश्वरः ।।१७।। उवाचोच्चैरितिध्वानैर्दिशो मुखरयन्नृपः ।।
पश्चिमस्य वराहोयं प्रयात्युपवनांतिकं ।। तस्यावश्यं शिरश्छेदविदधामि
रिपोरिव ।। तस्य भूपस्य तद्वाक्यं समाकर्ण्य स सूकरः ।।१८।। जगामास्येव मा
र्गेण प्रागेन श्वेपितं यथा ।। ततः क्रुद्धो धराधीशो कशायां श्वप्रताड्य च ।।
२०।। क्रीडाकलिकितास्येद्रुमामेतस्यैव सोगमत् ।। गता थविपिनं घोरं सिं
हव्याघ्रसंकुलं ।।२१।। तमाजनीजकीताजशाजोर्जुनसमाकुलं ।। ।।२२।।

पत्रं २

द्विसंवत्सर संभार वा चालितदि जं तरं।।२२।। तत्रैकचेतसोपश्यं बहु
बभ्राम भूपतिः।। को ज्ञो वेत्ता मया [illegible] यसो भवद्भा उ सन्मुखे।।२३।। मै
त्रैनसोधौत गोड वज्रे एणाङ्कं यथा भवान्।। [illegible] व्योम्नि विमानस्थं सम
रं सुन्दर विग्रहः।।२४।। कोड रूपं परि [illegible] ज्ये सो ब्रवीन्मे गाजं नृपं।।२५।।
गंधर्वं तु वा च।। स्वस्ति तेऽस्तु महीपाल [illegible] यामुनि कृता मम।। [illegible] वाकर्गी
यरचीर्तं येनाहं जातईदृशः।।२६।। एकदा देवतावृंदैः संवृतः कमला
सनः।। चं चतुर्दशभिः सार्धं नैः षड्भिः पं च भिः स्वरैः।।२७।। किंद्रियादिहित्त्व निर्माने गीयमा
न मयान्तवा ना ना स्थान गुलोपेत मश्रोषीतत्समस।।२८।। गीयमाने च्युतस्या नातनोऽहंक
मैलामुना। सैष चित्ररथस्तेन ब्रह्मणा दृष्टिकर्मेरा।।२९।। किं ज्ञो भवति मे दन्यामुनि स्तेनु

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

श्लोता चत -प.९

यदा मे वल्गनिर्जितास्त्रिलन्नृपरलो मंगगणस्त्वां ह्यानेष्यति ॥३०॥ तदद्य पवि
तं सर्वं त्वत्प्रसादान्महीपते । तदुत्सवं एतद्वरं नृपदेवस्यापि सुदुर्लभं ॥३१॥ म
हात्मन्मी व्रतं दिव्यं चतुर्वर्गफलप्रदं । मत्समस्सारभौम त्यगच्छ राज्यं निजं
दुमे ॥३२॥ नारद उवाच ॥ चित्ररथो यजं गन्धर्वौ उक्तो दं भूपतिं प्राप्ति ॥ अंतर्द्धानं
गतस्तुष्टः शारत्काले इवांबुदः ॥३३॥ अथ मंगले भूपालेऽः पार्श्वस्थं द्विजमा
कुले ॥ विलोकन बटुकं किंचित्कलानिदिं सकक्षं ॥३४॥ उवाच मधुरां
वाचं स्मितपूर्वां शुचिस्मितो । देवस्त्वं दानवस्त्वं वा गंधर्वो वाप्सरासः ॥३५॥
सत्यं वद वटो कस्मात्किमर्थं त्वमिहागतः ॥ शिष्य ब्रह्मविद् प्राह वदेशात्
भवः ॥३६॥ अहं सीदं त्वयायातं सदादि पो वितं ॥ राजा पतमुवाचेदं
हे नृतनाकृयः ॥३७॥ अपर्याप्तं विधाया पूर्णं तोयेन प्रापय ॥ अथ विश्व ॥३८॥

भूपालं बटुको वदत्पाद्ये ॥३८॥ तथा कृत्य तुरंगे मारुह्य महामतिः ॥ जगाम घोषे
ण यत्रास्ते सुंदरं सरः ॥३९॥ कमलैः कैरवैर्भासे नरमोगाम रथेन च ॥ वनमालो
ज्ज्वलैर्दृष्ट्वा रायणीतनुं ॥४०॥ भगवा युसुतो योगमहारं विष्वर्जितं
॥ नाश्रितायस्तित्र छोत्रिप्रसन्नं साज राघिये ॥४१॥ पके ऽजनै पतत्रा श्वैः कै
श्चादुत्तीर्य तस्य सः ॥ चतुर्दिशा निरीक्ष्यामत स्येव सरस्तटे ॥४२॥ दिव्यां
ल्कपरिधानं दिव्याभरणभूषितं ॥ कृष्णयंतं कपा दिव्यां स्त्रीणां सार्थमपश्यत ॥
४३॥ उपसृत्य पासारूपं नद्रुतां तां निवेदयेन्नो केतां जालेहिरितिप्राह बटुरम
धुरया गिरा ॥४४॥ बटुरुवाच ॥ एतास्त्रियस्तेसा पृष्टयाभ्नतिपरेतां
वैः ॥ कोलिखितः किं फलं चास्यब्रूहितान्मेयथातथं ॥४५॥ श्रुत्वापतं मुवाचेदंसा
र्वंगरूपया गिरा ॥ सावैडगो चा श्वरणु विप्रैकचित्तेन श्रद्धाभक्तिसमन्वि

स्त्रीमची
ड्यं॰

तः॥४६॥ यामाया प्रकृतिः शक्तिः जैः कौ पापि विधीयते॥४७॥ व्रतमेतन्महालक्ष्म्या
तस्याः सर्वफलप्रदं॥ पावकर्णं यविधिं चास्य कथ्यमानं मया वद॥४८॥ भाद्रे मा
सि सिताष्टम्यां मार्गं मोऽस्य विधीयते॥ प्रातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्यां प्रिकरोमु
दे॥४९॥ तंतु षोडशसंयुक्तं ग्रंथिषोडशसंयुतं॥ मालती पुष्पकर्पूरचंदनागुरु
चर्चितं॥५०॥ सत्वैनमोपमंत्रेण प्रतिग्रंथि निमंत्रितं॥ धनं धान्यं धरां धर्मं की
र्तिमायुर्यशः श्रियं॥५१॥ तुरंगान्दंतिनः पुत्रान्महालक्ष्मी प्रयच्छमे॥ मंत्रेणानेन
बध्वा वध्वोरकं दक्षिणे करे॥५२॥ कोणानि षोडशकाय दूर्वायासाक्षतानि च॥ एक
चितः कथां श्रुत्वा पूजयेत्तैर्वेदादरं॥५३॥ ततः स्तप्रातरारभ्य यावत्स्याद सिताष्ट
मी॥ तावत्स्नात्वा हस्तौ तु पादादि निक र्तयेत्॥५४॥ शृणुयाप ... कं निम ६
तः सैरहनादेनिः॥ प्रपकृता ष्टमी प्रापनसाकोलेडितंडियः॥५५॥ ॥१०॥

स्नातः शुक्लांबरधरो व्रती पूजांगं हि विशेतु ॥ ततो पवित्र पूर्वी सस्वारुधौता
स्त्रोपरि ॥ ५६ ॥ श्वेतपन्नगलिखेद्दश दलं कमलमुज्वलं ॥ ऐंद्रादिदिग्गतिसेयुक्ते पार्श्व
पत्रे सर्वैस्सरे ॥ ५७ ॥ कर्णिकायां ततो देवीं कर्पूरैः पांडुरां ॥ शुभ्रा वस्त्र पारि
धानां मुक्ताभरणभूषितां ॥ ५८ ॥ पंकजासनसंस्थानां स्मेराननसरोरुहां ॥
स्मरहेंदुकलां कांतिस्निग्धनेत्रां चतुर्भुजां ॥ ५९ ॥ पद्मयुग्माभयं दांकरब्ध्येन
जी४ करांबुजैः ॥ अभितो गजयुग्मेन सिच्यमानां घटांबुभिः ॥ ६० ॥ सेविता सेवल्लिखेद्दे
वीं कर्पूरागरुचंदनैः ॥ ततः स्त्वावाहनं कुर्यान्मंत्रेणानेन सुव्रती ॥ ६१ ॥ म
हालक्ष्मी समागच्छ पद्मनाभपदादिह ॥ पंचोपचारपूजेयं त्वदर्थं देवि सर्व
दा ॥ ६२ ॥ इत्यावाहनमंत्रः ॥ ॥ ततः उपस्तोत्रे कथितः कमलेकमना (जे) ॥

जना

रत्न

कमलेकमले ह्यस्मिन् स्थितिं त्वं कृपया कुरु ॥ ६३ ॥ इति स्था० ॥ गं गा० ॥ दिसलिलाधा

रैर्लोध्यैर्मंत्राभिमंत्रितौ ॥ दूरयात्रा श्रम हरं पाद्यं मे प्रतिगृह्यतां ॥ ६४ ॥ इ: पा०

॥ स्नानेत्तलेमल्गाढं तथी कर्पूरागरुवासितं ॥ सुतीर्थेभ्यः समानीतं स्नानं ते

5 प्रतिगृह्यतां ॥ ६५ ॥ मलयाचलसंपन्नं नानापन्नगरक्षितं ॥ शीतलं बहुलामो आ० ४

दं चंदनं प्रतिगृह्यतां ॥ ६६ ॥ मिलत्परिमलामोदमत्ताळिकुलसंकुलं ॥

ज्ञानेदनं हनोद्यानं पवायै कुसुमैर्मनः ॥ ६७ ॥ पुष्प० ॥ गं धूपसंभारसं[illegible] प० नैवे० ४

पुष्पैस्तु समुद्भवं ॥ सुरासुरेन्द्रानं दीपं हेवीश गृहाण मे ॥ ६८ ॥ मार्तंडम

डलोखंडचंद्रबिंबाग्नितेजसा ॥ निधानं देवी दीपोयं निर्मितस्तव भक्तितः ॥

६९ ॥ दे० ॥ नैवेद्यं पातालोद्भूतलाभारधान्यजं ॥ षोडशाकारसंभारं नैवेद्यं ॥४॥

२१

तेनमः श्रिये ॥७०॥ स्नानादिकं विधायापि सद्यः शुद्धिरवाप्यते । तदेतदाचमनीयं म
हालक्ष्मी विधीयतां ॥७१॥ पातालतालजसंभूतं वदनांभोजभूषणं ॥ नानागु
णं तमाकीर्णं तांबुलं देवि तेनमः ॥७२॥ तंतुसंतानसंयुक्तं कलाकौशल
निर्मितं ॥ सर्वांगाभरणं श्रेष्ठं वसनं परिधीयतां ॥७३॥ वि[illegible] ॥ वैष्णवि पद्मे च श्रीरेव
चक्रे तथी वेरे । लक्ष्मीदेवि यथाऽसि त्वं मम नित्यं तथा भव ॥७४॥ उत्तरीयं दोरकं बाहौ ल
क्ष्मीपाशे निवेदयत्वा लक्ष्मी देवि गृहाण त्वं दोरकं यन्मयार्पितं ॥७५॥ वृतसीपूर्णितया
तुलसीकार्यमर्पितया । इति दोरकधारणं ॥ नानाप्रकारपूजा च कार्या नैवेद्यत्रिका
दिना ॥७६॥ कर्पांसवासुवर्णं च दत्वाचार्याय दक्षिणां ॥ एवं निर्वर्त्य विधिवत्पूज
नं बटुकः श्रियः ॥७७॥ चतुर्वर्णीयदेवेदेयाच यथाशक्त्या च दक्षिणां । दीपान्योड

श्रीमचीद्रयनमः

6

रुपीडीश्चगोधूमस्य द्विजाय ते ॥ दत्त्वा च संख्याया भुक्त्वा रात्रौ जागरणं चरेत् ॥ ॥
चंद्रोदयश्च संजाते दद्यादर्घं ततो व्रती ॥ मंत्रेणानेन विप्रेंद्र शीखेनां बुफलादिना ॥५६॥
नमोस्तु ते निशानाथ लक्ष्मीभ्रातर्नमोस्तु ते ॥ व्रतं सीपूर्णतां यातु गृहाणार्घं नमोस्तु
ते ॥६०॥ प्रातर्विसर्जयेद्देवीं मंत्रेणानेन सुव्रती ॥ पंकजे देवि संत्यज्य मम वेश्मनि विपे नमः३
सी विश ॥६१॥ यथा सुपुत्रयोर्हं सुखिस्थो भव त्वत्प्रसादतः ॥ वि० ॥ षोडशाब्दे तु संपू
र्णे कुर्यादुद्यापनं व्रती ॥६२॥ विधिनानेन विप्रेंद्र श्च एकवत्रासमन्वितः ॥ दातव्या धेनु
रेकैव स्वर्णशृंगादिसंयुता ॥ श्रोत्रियाय सुवर्णं च तथान्नं वसनादिकं ॥६३॥ यथा शक्त्या
सुवर्णं च दत्त्वा पूर्णं न वै कृती ॥ द्विजेभ्यः षोडशेभ्यश्च प्रदद्याद्वसनादिकं ॥६४॥ साधीश्वा वा
यद्विधानादनायासा भ्रमते वीथिलीक ॥ ॥ ६६ ॥ कोऽपि व्रतमिदं नित्यं प्रकाशनं तं च
कारय ॥ व्रतमेतत्त्वया विप्र देयं श्रद्धान्विते पर ॥६७॥ नास्तिकानां पुरस्तात्तु न प्रकाश्यं क
एतत्कथितं विप्र व्रतानां व्रतमुत्तमं ॥

॥ दि ॥

कथं च नाननमस्कृत्वा थतं साध्यंपंकौ दुर्थी घवाद्धि नो ॥८॥ संशाश्यां न स्तया हायपद्भि नीपत्रयंत्रितं
॥ पास्य थे तुरंगं विप्रो राज्ञोन्तिकमुपागतः ॥९॥ निवेद्य न द्रुतं विप्रो राज्ञो नमथ कार्ये तदा नानाप्रकारसं
मानमोकुर्वं बटुकस्य च ॥१०॥ कृतानुभावादनव दसम्यक् [illegible] वरः ॥ अथाद्य स महीपालो
बटुपर्योलितं हयं ॥११॥ तद्भूतस्य प्रभावेण तर्णं स्वपुरमागतः ॥ तमायांतं समालोक्य राजानं नृपपुं
गवं ॥१२॥ उत्सवं चक्रिरे पौरास्तौर्यादिकपुरःसराः ॥ च [illegible] सतावकदो मो [illegible] स [illegible] श्मेलिकौ ॥
पुरं न त्यदिवाभाति [illegible] द्वैटोघ [illegible] घर्चरो ॥ पथो कलिकया काचि द्धावति स्म वरांगना ॥१४॥ चा
[illegible] मुका [illegible] नाजाः [illegible] तुष्टमिव कुर्वती ॥ काचि [illegible] मुक्तकेशैव कपटे नयनांजना ॥१५॥ काचि
नीतं बभारान्तो काचित्पीनपयोधरा ॥ अथाविशन्महीपालो बटुना सहितो गृहे ॥१६॥ पौरना
रीजनाक्षिप्त [illegible] लाजापूरितविग्रहः ॥ [illegible] पधो तौर्यैस्यान्त समं [illegible] हुबाहु [illegible] विनः ॥१७॥ जगामनं
गते राज्ञा चो [illegible] देवी तु यत्र वै हष्ट्वा तु चो [illegible] देवी सा दोरकं [illegible] रो बाहुको ॥१८॥ विस्मयमनसा
कुद्धाशंकां चक्रे चैदोरकौ [illegible] खेटकस्य [illegible] नगतो न्यां वदत्र मां प्रति ॥१९॥ सौभाग्याय पतयो विद्धो दे

श्रीम राम

रको न्मन्सनो ग्रुजे। तथैव बटुकश्चायं द्रष्टुं मां प्रेषितो ध्रुवं ॥१००॥ ततो दुर्दैव दुष्टात्मा कोपाद्दीप्ति
लोचनः। चिक्षेप च महीपृष्ठे स्वसौभाग्यमसुखैः सह ॥१०१॥ न बुबोध च तां राज्ञी मोरयंतिच दोरकं।
सा मंत्रमंत्रितं त्यक्त्वा पादे कुर्वन् स्वासनाद्वयं ॥१०२॥ चित्रदेव्यास्तदा कांचिद्दासी दृष्ट्वा समागता॥ तया
तेन क्रमा [illegible] य बटुना [illegible] हूती ॥१०३॥ तद्धृतस्य विधानार्थं स्वस्वामिन्यै निवेदितं। ततो नूतनमी न्दष्प
हृय चित्रदेव्या करे धृतं ॥१०४॥ अथ स वत्सरे तीते लक्ष्मीपूजादिने दिने। तौ येत्रिकस्य निः स्वौ चि नं
त्रदेव्या गृहेन्नया ॥१०५॥ तदा कर्णे महीपालो नूतनं बटुरब्रवीत्। अहह यद्दिने लक्ष्म्याः सत्रस्य
केशव कः ॥१०६॥ इति शोन्नपं जाहदो रकं त्रोडनन्नमं ॥ तत्पुत्रा मं गजेराजा चो लदेवश्च प्रकुपच
॥१०७॥ मया प्रपूजने कार्ये चित्रदेवी गृहे तु वै। अपथं गजं महीपालो बटुवाक्यं विवेतः ॥१०८॥
सार चचाल कमलागायैः चित्रदेवी गृहं प्रति। अज्ञातवेसमहालक्ष्मीवद्रूपं विधाय च ॥१०९॥ [illegible] उ३
[illegible] [illegible] थे गृहं [illegible] तस्याश्चोलदेव्याः समागता। गच्छ गच्छाथ दुष्टे किं इहागत्य करोषि मे ॥११०॥
तयादुराराया पार्श्वे लक्ष्मी साक्षात्समानिता। ततः क्रुद्धा महालक्ष्मीश्चोलदेवीं निनाय सा ॥१११॥

॥श्रावणाम महालक्ष्मीश्रीलदेवी पुनः पुनः ॥ कोलापुरमिति ख्यातं स्थितो च मंगलं पुरं ॥११२॥ तथा
यान महालक्ष्मीश्रीलदेवीनिकेतनं। बहु धा पविच्छलदेव्या सा लक्ष्मीः संमानिता चिंतां ॥११३॥ वद्धा रूपं परि
त्यज्य प्रत्यक्षा सा भवत्तदा। पंचोपचारपूजाभिः श्रियरा ली ततो र्चयेत् ॥११४॥ प्रतितुष्टा ततो लक्ष्मी श्री
लदेवी पुवाच ह। अर्चनान्ने प्रसन्नास्मि च लदेवी वरं वृणु ॥११५॥ वद्धे वरं ततो राज्ञी चिह्नदेवी पुनः श्र
या। चैक विश्राति ते देवी व्रतमेतत् सुरेश्वरी ॥११६॥ न त्वहं सम त्वया त्यक्ष्या यावच्चंद्र दिवाकरौ॥ प्रश्नार थ्या
कथं स्नेहेण भूपसंबंधिनी तु या ॥११७॥ ख्याता तया तु स्थितो देवी भविष्यति एव तु मे त्वयि। सज्जा वेन कथा सनताये
श्र एवं ति पठंति च ॥११८॥ तेषां च वांछितं सर्वे लया देयं सदैव ते॥ तथेत्युक्ता महालक्ष्मी तत्रैवांतरधीय
त ॥११९॥ अथ मंगलनृपालेन तत्रागत्य श्रियेर्चनं। चक्रेपरमया भक्त्या चिह्नदेव्या समन्वितः ॥१२०॥
प्रयोर्भया दुराचारा चिह्नदेवी गृहं प्रति। चोलदेवी समायाता धीरस्थैर्यवोपिता उज्जने ॥१२१॥ ततो उज्ज
न विपिनं यत्रास्ति पादं जरा मुनिः। प्रथा लोक्या द्भुताकारां ला न दृष्ट्वा विचिंत्य तां ॥१२२॥ स मुनिः स व्रतं
दिव्यं चोलदेवीमकारयत्। व्रते कृते पसंजाते चोलदेवी महायशाः ॥१२३॥ काश्चिद्धयकेलिं नील

भिल्लो वलेयक निकेतनं ।ततः कदाचिदागत्य वनमारवेटकेन नृपः ॥१२४॥ मुनेर्वेश्मनि राजा सौ
ददर्श वामलोचनां ॥ अथ राजा मुनिं प्राह केयं धर्मेति कथ्यतां ॥१२५॥ तद्वृत्तं तु समाख्याय राज्ञे तां प्र
ददौ मुनिः । अथागत्य निजं राज्यं चोन्नदेवी संचितः ॥१२६॥ चित्रदेवी वरं वक्त्रे चोन्नदेवी समाननं ॥१२७॥ समुद्रस्य यथा गीगायमुने संगमे तदा तथा संग
पः । चित्रदेवीवरं वक्त्रे चोन्नदेवी समाननं ॥१२७॥ समुद्रस्य यथा गीगायमुने संगमे तदा तथा संग
त्तन्नृपस्य ज्ञाते वामलोचने ॥१२८॥ परस्पराधिके तस्य प्रियेराजे बभूवतुः । चित्रदेव्या समं सो
थ चोन्नदेव्या सहाखिलं ॥१२९॥ सप्तद्वीपावतीं पृथ्वीं बुभुजे मंगलो नृपः । भतस्यां सेयं वसामन्थ्यो
डुकः सोपि नूतनः ॥१३०॥ एवं मंगलनृपस्य मंत्री तद्यथा गुरुः । मुक्तो थ सकलान् भोगान् मंगलो
मुज्जंबरः । स्वपुन्नः स्वर्गमेत्योन्नतछत्रं विष्णुदेवताः ॥१३३॥ एतत्ते कथितं राजन् ज्ञानो व्रतमुत्त
नायत्कथाश्रवणे नापिलं मते वां ॥ छित्र नफलं ॥१३४॥ प्रयागमिव तीर्थेषु देवेषु भगवान्यमुः । नदीषु वय
थागंगा व्रतेष्वेतत्तथा व्रतं ॥१३५॥ धर्मं चार्थं च कामं च मोक्षं चयादिवां छसि । तदेतच्च व्रतं शक्रं कुरुश्र
द्धासमन्वितः ॥१३६॥ व्रतमिदमथ चक्रे नारदेनोपदिष्टं सुरपतिरपि तस्माद्वांछितार्थं सलेभे । त्वमपि
कुरुतथैवं धर्मेसन्नोयथास्या दभिमतफलसिद्धिः पुत्रपौत्रादिवृद्धिः ॥१३७॥ धनंधान्यं परां धर्मेवृ
र्त्तिमायुर्यशः श्रियं । तुरगान् दंतिनः पुत्रान् लभते च व्रतं शुभं ॥१३८॥ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे म
हालक्ष्मी व्रत कथा संपूर्णा ॥ लि॰ श्री नीदराम ॥ रामं रमरं मरं म ॥

श्लो ५

नारद व्रत

॥८॥